

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Isagoge Ad Amorem Divinvm

Pennequin, Pierre

Antverpiae, 1661

4. A promiſſis quæ Deus fecit servis suis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47132)

obsequia meritò deferenda? Vide tu, qui unus ex illis, quid hætenus feceris; & quid in posterum facere debeas; præsertim cum te in omnibus laboribus tuis sublevare paratus sit.

4. *Stimulus à promissis quæ Deus fecit servis suis.*

II.
4. A Divinis promissis.

Hanc considerationem magis fecit S. Paulus, qui propterea ad Ephesios scribens: Non cesso, inquit, gratias agens pro vobis memoriam vestri faciens in orationibus meis ut Deus Domini nostri, Pater gloriæ det vobis spiritum sapientiæ & revelationis in agnitionem ejus, illuminatos oculos cordis vestri, ut sciatis quæ sit spes vocationis, & quæ divitiæ gloriæ hæreditatis ejus in Sanctis.

Christus ipse in Evangelio, quàm sæpè ad omnia relinquenda & ad sui sequelam homines promissis allicit? Samaritanam aquæ in vitam æternam salientis pollicitatione in casses suos pertraxit: S. Brigittæ inter cætera dixit: Si nihil nisi me desideraveris, si omnia pro me contempleris; ego dabo tibi stipendium pretiosissimum & dulcissimum: non aurum, & argentum, sed meipsum in sponsum, & præmium.

Hoc promissionum argumen-

to sæpè utitur S. Augustinus, tanquam ad excitandos animos potentissimo. Noli attendere, inquit, quæ iturus sis, sed quod venturus sis: tolerabis dura temporalia, sed ad lætitiæ perventurus es sempiternam: operarius in vineâ deficeret, nisi attenderet; quid esset accepturus. Veterani homines, qui laborant in militia, & versantur inter vulnera tot annos, incipiunt militare à juventute, exeunt senes, ut habeant paucos dies quietos senectutis suæ; quanta dura tolerant, quæ iinera, quæ frigora, quos soles, quantas necessitates, quæ vulnera, quæ pericula? Et non attendunt patientes hæc omnia, nisi paucos dies senectutis quietos illos, ad quos utrum pervenient, nesciunt. At verò labore tuo transacto veniet tibi regnum æternum, veniet sine fine felicitas, veniet æqualitas Angelorum, veniet cohæres Christus. Hinc alibi monet; noli esse piger in labore breviter; & gaudebis incessabiliter: paucos annos labora; cum vivis labora; inde jam requies erit, quæ non habebit finem: Ecce quantum pretium damus, quodammodo unam siliquam ad accipiendos thesauros infinitos; siliquam laboris ad requiem incredibilem. Hortatur proinde, ut opera præmittamus, quàm possumus perfectissima, quia

11.
Ex docti-
na S. Au-
gustini in
Psalm. 116.

Psalm. 116.

quia-totam æternitatem hyeme
hac transactâ in suo vigore, præ-
mio sempiterno coronata perma-
nebunt.

Modò, inquit, cornu popu-
li sui humile est in trituris, in tri-
bulationibus, in tentationibus,
in tunctione pectorum; sed exal-
tabitur, quando vinceret Do-
minus, & ortus fuerit sol iustitiæ
Christus, de quo dicitur vobis,
qui timetis Dominum: orietur
sol iustitiæ, & sanitas in pennis e-
jus: ipse erit æstas nostra: modò
fructus per hybernum in radice
non apparent; æstas procedit, vita
illius clarificatur, procedit honor
filiorum; vestitur vitis in facie, ex
eo quod habet in radice: ibi est
radix tua, ubi est fides tua; ubi
est spes tua, & charitas tua; cum
Christo scilicet in Deo; in quo
vitam nostram absconditam dicit
S. Paulus: & cum Christus appa-
rebit vita nostra, tunc cum illo
apparebimus in gloria.

Coloss. 3.

13.

Nec est admittenda animi cir-
ca promissa quædam hallucinatio;
quasi vel propter Dei erga nos
mutationem, aut rerum in pejus
abeuntium difficultatem vacillet
fides; cum ut in Abrahamo, Jo-
sepho, & Tobia in Dei promif-
sis firmitate animi confisis, om-
nia, quæ sperabant, impleta videa-
mus: ut rectè notat S. Chryso-
stomus. Omnium carni & san-
guini adhaerentium voces sunt:

Licet res
tuæ in pe-
ius abire
videantur.
L. de Comp.

Ubi est spes vestra? Ecce omni-
a votis vestris contraria evenerunt.
Expecta finem, Deumque in pro-
missis suis fidelem reperies.

B. Margareta Columnensis
paulò ante mortem pro ingenti-
bus doloribus, quibus diu exer-
cita fuerat, Deo gratias agens, vel
eo titulo Deum in se beneficium
deprædicabat; quòd multam pa-
tiendi materiam subministrasset,
spiritumque suum in libertatem
asseruisset, juxta Christi promif-
sa, quibus innixa mala in bonis
reponebat: unde sæpe rogabat
adstantes, ut Deo supplicarent,
ne velhilum è doloribus imminu-
eret; sed augeter potiùs: ut pudor-
is & confusionis expers coram
illo ex hac vitâ discedens compa-
reret.

5. Stimulus à præceptis Dei.

Dei voluntas duobus modis
spectari à nobis potest: aut
aliquid præcipiens sub peccato;
aut solum indicans rem aliquam
sibi gratam, acceptamque furu-
ram; nullam tamen culpam con-
trahendam si omittatur: Atque
hoc postremum ad animam Dei
amantem exstimulandam satis ef-
se, nemo est qui dubitet. Cur,
quæso, cum Deus aliquid præci-
piens, aut à nobis fieri desiderans;
nobis, non sibi studeat, & com-

14.

5. A præ-
ceptis Dei.
Duplex
Dei volu-
tas, impe-
rans &
suadens.

R r r r 2 modet;